

ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ

ಬುಲ್‌ಡಾಗೆಂದು ಅಡಿಗೆರಿದಂತೆ ಈತ ನಡುಬಗ್ಗಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದೀ ಮುಂದೇನು ಮಾಡುವುದು? ಸಣಕಲ ಮುಕ್ಕಿ ಮೇಲ್ಮೈಚಾರಕರನ್ನು ಕರೆದೆ. ‘ಮನು ಗ್ರಹಚಾರ ಕಾದಿದೆಯೇ’ ಎಂಬ ಮುಖಿಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತು ಲೋ ಒಳಗಡಿಯಿಟ್ಟು ಅವರ ಬಳಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮೊಬೈಲನ್ನು ಕೀರ್ತಿ ಪತ್ರಾಕೆಯಂತೆ ಹಾರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೇ ಇನ್ನು ಅವರಂಟು ಆಜಾನುಬಾಹುವುಂಟು. ಮೊಬೈಲು ಇದ್ದರೂ ನಾನು ಆತನ ಸುತ್ತು ಲೋ ರಳಾಯಿಸುತ್ತು ಲೋ ಇಂದಿರಿಯಿದ ಅದನ್ನು ನಕಲು ಮಾಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಂಭರ್ ಒದಗಿ ಬಂದಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗೆ ಅರ್ಥಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ಆತನ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಳಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಂತರ ಕರುಹೆಯಿಂದ ಬರೆಯಲು ಕೊಟ್ಟೇವು. ಅಷ್ಟು ರವರೆಗೂ ಯೋಗ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನಂತೆ ಹೇಳುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೂ ತನ್ನ ಬೆಂಬುಳ್ಳ ಧನಸ್ವಿನಂತೆ ಬಾಗಿಸಿ, ಮೋರೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತೋರಿಗೊಡೆದೆ, ಹುದುಗಿಹೊಂದು ಬರೆಯತ್ತೊಡಗಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ಮಹತ್ತರವಾದ ಅನುಭವವಲ್ಲವೇ? ಯುಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಆಗಬಹುದೆಂಬಾಡ್ಯೇ ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಯೇ ಸಾಕಲ್ಲವೇ?

ಬೇರೊಂದು ಮೇಲ್ಮೈಚಾರಕೆಯ ಸಂಭರ್ವು ಬಿರು ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಾಗಿತ್ತು. ತುಟಿಗಳ ಬಳಿ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಹಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಯ್ಯಾಸ್ ಎಂದು ಲಾಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನೋರಜುಗಳನ್ನು ಛಿದ್ರಿಸುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರೂ ಬರೆಯಲು ಹರಾಹಾಸ ಪಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಹಲವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಮುತ್ತಿಮೂರಿ ತಿಂದ ನನ್ನದೇ ಹೆಸರಿನ ಒಟ್ಟು ವಿದ್ಯು ಧಿರಯು ಮುಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ. ನನ್ನ ಹಲವಾರು ಭಾಯಾಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆತನ ಬಳಿ ಸಲೀಗೆಯಿಂದ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿ ಆತನೇ ಬಾಯಿಬಿಡಲೊಬ್ಬಿಲ್ಲ. ಕಡಗೊಮ್ಮೆ ತುಟಿಗಳ್ಳಿ, ‘ಸಾಣಾರ್! ಹಲವಿನ ಹಣ್ಣ... ಬಿರೀತಾ ಇದೆ ಹೊಟ್ಟೇಲಿ, ತಡೆಯೋಕಾಗ್ಗೆಲ್ಲಾ...’ ಎಂದು. ಅಟೆಂಡರ್‌ನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆಯುವುದರೂಳಗೆ ಸಮೀಕ್ಷಾಪದಲ್ಲಿನ ಪಾಯಿಖಾನೆಗೆ ದೌಡಾಯಿಸಿ ಹಗುರಾಗಿ ಒಂದಧ್ವನಿ ಮೊನ್ನೆಮೊನ್ನೆ ನಡೆದಂತೆ. ಇನ್ನು ಅದೇ ಬ್ಯಾಚಿನ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಒಂದೇ ಪೆನ್ನನೊಂದಿಗೆ ಪರಿಕ್ಕೆಗೆ ಒಂದು, ಶಾಯಿ ಶಾಲಿಯಾಗಿ, ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಪೆನ್ನನ್ನು ಪಡೆದು ಬರೆದಮ್ಮೆ ನವಗೆ ಸೋಜಿಗ ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ಶ್ರೀಗರಿಕೆಂದು ಮಿಕ್ಕಾ ಯುನಿವರ್ಸ್‌ ಸ್ಥಿರಯಂತೆ ತೇಗೆರುತ್ತಿದ್ದ ಆಗೆ ಇದು ರೂಪಾಯಿಯ ಪೆನ್ನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಜೀಪುಣಿತನ ಮಾಡಿದಳು ಎನ್ನುವುದೇ ಅಶ್ವಯುದ ಸಂಗತಿ. ಅಲ್ಲಾss... ನನ್ನ ಪೆನ್ನನಿಂದ ಬರೆದರೆ ನಂದೇನೂ ಸವೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಮಯ ಸಂಭರ್ ನೋರೆಕೊಳ್ಳಬೇಕ್ಕಾವೇ? ಪಾಠದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ನೋಟ್‌ ಮಾಡುವಾಗಲೂ, ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವಾಗಲೂ ಸಂಭರ್ಗಳು ಒಂದೇ ತರನಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ, ಈ ರೀತಿ ವಿದ್ಯು ಧಿರಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಯಾಕಂತೀರಾ? ಕೆಲವೊಬ್ಬರು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ಸ್ಫೂನು ಮಾಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ವಾರಗಳ್ಳಿಲ್ಲ ಹಾಕಿದ ಕಾಲುಬೆಲಗಳನ್ನು ಸಮಯದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಂಭರ್ದಲ್ಲಿಯೂ ತೋಳಿಯದೇ, ಹಾಗೆಯೇ ಧಿರಿಕೊಂಡು ಒಂದು, ಬೂಟೆನಿಂದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರವನ್ನು ಕಲುಷಿತ್ತೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಬ್ಬು! ಆ ವಾಸನೆಯೇ? ಬಳಿಯೇ ಯಾರೇ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದರ ಜನಕರು ಮಾತ್ರ ಅದೇ ವಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಾ ತಮ್ಮದೇ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುವಂತೆ ಪರವಶರಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಯಾವುದ್ದಾವುದೋ ಬ್ಯಾಂಡಿನ ಡಿಯೋಡರೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವಿಕೊಂಡು ತಲೆ ನೋಯುವಷ್ಟು ಪರಿಮಳವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಕೆಲವರು ನವರತ್ನವೇ,